

1 Identifikační údaje

<i>Název stavby:</i>	Elektrizace trati České Velenice – České Budějovice
<i>Objekt:</i>	SO 10-35-01 Nová Ves u Českých Budějovic – České Budějovice, TV, část B, kácení mimolesní zeleně
<i>Kraj:</i>	Jihočeský
<i>Katastrální území:</i>	Nová Ves u Českých Budějovic, Nedabyle, Vidov, Doubravice u Nedabyle, Staré Hodějovice, České Budějovice
<i>Objednatel stavby:</i>	Správa železniční dopravní cesty s.o. Prvního pluku 367/5 <u>180 00 PRAHA 8</u>
<i>Účel dokumentace:</i>	dokumentace pro stavební povolení
<i>Zhotovitel dokumentace:</i>	SUDOP Praha a.s. Olšanská 1a <u>130 80 PRAHA 3</u> IČO: 453 10 009 DIČ: 003 - 453 10 009

2 Základní popis

Cílem stavby je elektrizace trati České Velenice – České Budějovice s jejím uvedením do normového stavu. Stavba navazuje na již elektrizované tratě H. Dvořiště – Č. Budějovice, Č. Budějovice – Veselí n.L. – Praha a Č. Budějovice – Plzeň. Stavba „Elektrizace trati České Velenice – České Budějovice“ začíná v km 166,000, kde navazuje na stavbu „Optimalizace trati České Velenice – Veselí n.L.“ Konec stavby je v Českých Budějovicích, v km 211,745, kde navazuje na související stavbu IV. koridoru „Optimalizace trati Horní Dvořiště – České Budějovice“.

Stavba řeší elektrizaci tratě včetně nezbytných rekonstrukcí:

- kolejové - předelektrizační úpravy umožňující rychlost 100/90 kmh-1 (PEÚ),
- úpravy zabezpečovacího a sdělovacího zařízení včetně dálkové kabelizace (DK a ÚZZ),
- ústřední ovládání provozu a vybraných silnoproudých technologických zařízení (ET).

Trat' je v celém úseku jednokolejná se 4 mezilehlými železničními stanicemi a 6 zastávkami. Součástí stavby v úseku Nová Ves – České Budějovice je mimo jiné rekonstrukce 2 železničních mostů, demolice stávajícího a výstavba nového silničního nadjezdu v km 211,522, výstavba protihlukových stěn a oboustranných nástupišť v zastávce Nové Hodějovice.

3 Prostor stavby

SO 10-35-01Kácení mimolesní zeleně navazuje na tyto stavební objekty:

- SO 10-33-11 Nová Ves u Č. B. - Č. Budějovice, železniční spodek kolejí
- SO 10-33-12 Nová Ves u Č. B. - Č. Budějovice, železniční svršek kolejí
- SO 10-33-21 Nová Ves u Č. B. - Č. Budějovice, zast. Nové Hodějovice, nástupiště

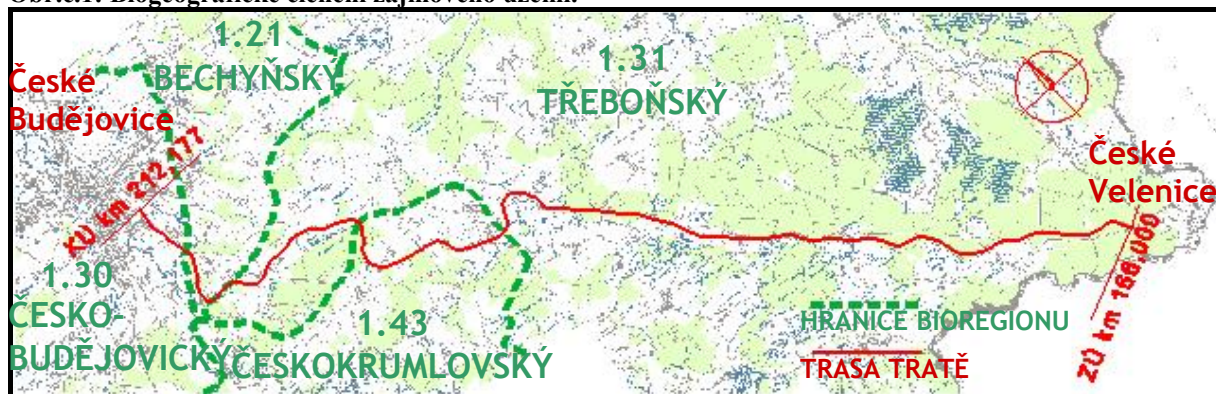
- SO 10-34-21 Nová Ves u Č. B. - Č. Budějovice, protihlukové stěny
- SO 10-38-01 Železniční most v km 208,392
- SO 10-38-02 Železniční most v km 209,661
- SO 10-38-03 Silniční nadjezd v km 211,522
- SO 10-38-05 Demolice kamenné silniční klenby v km 211,522
- SO 10-32-02 Příjezdná komunikace ke spínací stanici v km 211,764
- SO 11-34-02 Žst. Č. Budějovice, spínací stanice
- SO 11-34-31 Žst. Č. Budějovice, oplocení spínací stanice

4 Charakteristika přírodních podmínek území

4.1 Poloha

Zájmové území se nachází v jihovýchodní části Čech, mezi hraničním městem České Velenice a Českými Budějovicemi. Většina trasy železniční trati vede jižní částí Třeboňského bioregionu. Částečně zasahuje do Českokrumlovského a okrajově do Českobudějovického a Bechyňského bioregionu. Oblast v okolí SO 10-33-11 Nová Ves u Českých Budějovic – České Budějovice leží na území tří bioregionů – Třeboňského, Bechyňského a Českobudějovického. Stručná charakteristika přírodních podmínek bioregionů je uvedena níže.

Obr.č.1: Biogeografické členění zájmového území.

4.2 TŘEBOŇSKÝ BIOREGION

Třeboňský bioregion leží na jihovýchodě jižních Čech. Úsek trati SO 10-33-11 prochází jeho jihozápadním cípem.

4.2.1 Horniny a reliéf

Území náleží ke geomorfologickému celku Třeboňská pánev. Bývalá sladkovodní pánev je tvořena kyselými sedimenty, rozsáhlými podmačenými sníženinami a přechodnými rašelinisti a je vyplněna převážně jíly, písky a štěrky (sedimenty svrchní křídy a terciéru). Okrajově či ostrůvkovitě se vynořuje podloží tvořené krystalinikem (žuly, migmatity, ortoruly, svorové ruly, granulitické ruly). Reliéf bioregionu patří k nejplošším v České republice. Typická nadmořská výška je 410 – 500 m n.m.

4.2.2 Podnebí

Třeboňský bioregion lze označit za mírně teplý. Dle Quitta leží většina území v mírně teplých oblastech MT 10 a MT 11, severní okraje jsou chladnější (MT 7), jižní část je ještě chladnější (MT 5 a MT 4). Celý region se vyznačuje teplotními inverzemi, místní klima je ovlivněno rozsáhlými vodními plochami a močály.

4.2.3 Půdy

V bioregionu převládají primární pseudogleje, na většině území typické gleje. Ve východní části jsou hojné nenasycené arenické kambizemě, v západní polovině jsou místy vyvinuty kyselé typické kambizemě až kambizemě dystrické. Značné zastoupení mají také organozemě různých typů, živá rašeliniště jsou však vzácná. Všechny půdy jsou chudé na vápník.

4.2.4 Vegetace

Pro Třeboňskou pánev jsou charakteristická rašeliniště s borovicí blatkou a rojovníkem (*Ledum palustre*) a rozsáhlé rybniční soustavy, na něž se váží druhově rozmanitá společenstva stojatých i tekoucích vod a mokřadů. Vodní plochy doprovází také společenstva vysokých ostřic, rákosin a vlhkomilných travin (svazy *Molinion*, *Alopecurion pratensis*, *Arrhenantherion* nebo *Violion caninae*), charakteristické jsou i křovinné porosty tavolníku vrbolistého (*Spirea salicifolia*).

V území se nalézají rozsáhlé lesní porosty, jehličnaté i listnaté, s původními druhy dřevin. Na rašeliništní stanovištích se vytvořily unikátní porosty borovice blatky (*Pinus rotundata*), borovice lesní (*Pinus silvestris*) a jejich kříženců. Na vlhčích až podmáčených biotopech se vyskytují lužní lesy a olšiny.

4.3 BECHYŇSKÝ BIOREGION

Bioregion se rozkládá v centrální části jižních Čech. Řešená trať protíná jeho nejjižnější výběžek.

4.3.1 Horniny a reliéf

Pahorkatiny až vrchoviny bioregionu jsou rozčleněny výrazně zaříznutými údolími řek – Vltavy, Lužnice a Otavy. Kaňonovitá údolí zvyšují geomorfologickou rozmanitost a potažmo celkovou biodiversitu oblasti. Průměrná nadmořská výška je 400 – 550m. Podloží regionu jsou většinou migmatity a migmatizované ruly.

4.3.2 Podnebí

Podnebí bioregionu je mírně teplé a spíše sušší. Dle Quitta je většina území řazena do mírně teplé oblasti MT 10.

4.3.3 Půdy

Na plošinách dominují kyselé typické kambizemě spolu s primárními pseudogleji. Na sušších místech jsou vyvinuty ostrůvky luvizemních hnědozemí a luvizemí na sprašových hlínách.

4.3.4 Vegetace

Bioregion leží v mezofytiku, vegetačním stupni suprakolinním až submontánním. Jižní výběžek bioregionu náleží ještě k fytogeografickému podokresu Novohradské podhůří. Potenciální vegetací jsou na většině území acidofilní, zřejmě jedlové doubravy (*Genisto germanicae-Quercion*). Odlišný charakter a větší druhovou bohatost mají stanoviště podél vodních toků. Od sousedních bioregionů – Třeboňského a Českobudějovického se Bechyňský bioregion liší nižší rozlohou podmáčených stanovišť a stanovišť se stojatou vodou.

Stávající lesní porosty tvoří převážně smrkové a borové monokultury, na odlesněných plochách dominuje orná půda.

4.4 ČESKOBUDĚJOVICKÝ BIOREGION

Bioregion se nachází v střední části jižních Čech a je orientován podél diagonály v jihovýchodním směru. Koncový úsek trati je situován na jihovýchodní hranici regionu, v povodí řeky Malše, na okraji zástavby Českých Budějovic.

4.4.1 Horniny a reliéf

Region je tvořen původně sladkovodní pánví tektonického původu, vyplněnou převážně kyselými nezpevněnými sedimenty svrchní křídý a terciéru – nevápnitými jíly, písky a štěrky. Reliéf má charakter ploché až mírně členité pahorkatiny a typická nadmořská výška se pohybuje v rozmezí 370 – 440m.

4.4.2 Podnebí

Bioregion patří mezi nejteplejší regiony jižních Čech. Zároveň ale Českobudějovická pánev představuje inverzní oblast velké rozlohy s občasnými rekordními mrazy. Celkově je podnebí bioregionu charakterizováno jako mírně teplé, středně zásobené srážkami.

4.4.3 Půdy

Dominantním půdním typem na plošinách jsou primární pseudogleje. V místech sníženin s převahou jílu se vytvořily gleje, v okolí Českých Budějovic jde o gleje organozemní.

4.4.4 Vegetace

Bioregion se nachází v mezofytiku, vegetačním stupni suprakolinním. Potenciální vegetací oblasti jsou acidofilní doubravy s příměsí jedle (*Genisto germanicae-Quercion*), luhy (*Alnenion glutinoso – incanae*) a bažinné olšiny (*Caricilongatae-Alnetum*). Charakteristický je výskyt mokřadních a vodních biotopů.

Dnešní krajinu bioregionu tvoří rovnovážně zastoupené plochy kulturních borů, orné půdy, vlhkých luk a rybníků.

5 Vlivy záměru na mimolesní zeleň

V území bude nutné provést kácení mimolesní zeleně především z bezpečnostních důvodů – zachování rozhledových poměrů v obloucích tratě, odstupové vzdálenosti od živých částí trakčního vedení a zajištění stability drážního tělesa. Dalším důvodem kácení je obnova stávajícího tělesa dráhy, odvodnění, úprava mostů a propustků a dále zajištění přístupu k trati během stavby. Odstupová vzdálenost od živých částí trakčního vedení je minimálně 2 m, ideální je pás bez zeleně cca 8m od osy koleje. Tam, kde to bude možné lze větve stromů pouze ořezat tak, aby se dodržela bezpečná vzdálenost od vedení. Stromy nebo větve, které mohou pádem ohrozit provoz na trati (např. staré, křehké či jinak nebezpečné) bude nutné odstranit.

Značný počet dřevin kácených z důvodů stavby se nachází na pozemku ČD a v ochranném pásmu dráhy. Ochranné pásmo dráhy tvoří prostor po obou stranách trati, jehož hranice jsou vymezeny svislou plochou vedenou 60m od osy krajní koleje, nejméně však ve vzdálenosti 30m od hranic obvodu dráhy.

Kácení bude prováděno mimo vegetační období, ořezání větví stromů bude provedeno odbornou firmou nebo pod dohledem odborné firmy či způsobilé osoby, řezné rány budou ošetřeny odpovídajícím způsobem.

5.1 Náležitosti kácení dřevin

Náletové dřeviny v těsné blízkosti železniční tratě budou vykáceny v souladu se zákonem č.266/1994 Sb. o drahách (ve smyslu zvláštních předpisů podle zákona č.114/1992 Sb. §8, odstavce 2). Toto kácení podléhá oznamovací povinnosti (15 dnů před započatím kácení). V případě kácení na mimodrážním pozemku zažádá investor o povolení ke kácení dle zákona

č.114/1992 §8. Žádosti budou mít všechny náležitosti dle vyhlášky č. 395/1992 Sb. a budou adresovány dotčeným obecním úřadům a pověřeným úřadům¹.

Tab.č.1: Dotčená katastrální území

staničení trasy tratě	katastrální území	pověřený úřad
205,552 – 205,700	Nová Ves u Českých Budějovic	České Budějovice
205,700 – 207,450	Nedabyle	České Budějovice
207,450 – 208,370	Vidov	České Budějovice
208,370 – 209,480	Doubravice u Nedabyle	České Budějovice
209,480 – 210,430	Staré Hodějovice	České Budějovice
210,430 – 212,200	České Budějovice	České Budějovice

5.2 Ochrana stromů, porostů a ploch pro vegetaci při stavebních činnostech

Podle normy ČSN DIN 18 920 je mimo jiné nutné zabezpečit dřeviny před poškozením stavební činností, a to oplocením o výši 1,8m umístěným 1,5m za okapovou linii stromů. Hloubené výkopy se nesmějí zřizovat v kořenovém prostoru stromů. Pokud se tomu nelze v jednotlivých případech vyhnout, musí být výkop prováděn ručně a nesmí vést blíže než 2,5m od paty kmene. Případná poranění je nutno začistit řezem a ošetřit buď přípravkem na ošetření ran nebo růstovým stimulem.

Dále je nutné dřeviny ochránit před chemickým poškozením, zamokřením, zaplavením, tepelnými zdroji, navážkami, dočasným zatížením, dočasným poklesem spodní vody a před uzavřením půdního povrchu stavebními konstrukcemi.

5.3 Stávající zeleň v úseku trati

V úseku trati se nacházejí tyto druhy dřevin:

Tab.č.2: Druhové zastoupení mimolesní zeleně

STROMY		KEŘE	
český název	latinský název	český název	latinský název
bříza bělokora	Betula pendula	bez černý	Sambucus nigra
dub zimní	Quercus petraea	brslen evropský	Euonymus europaeus
hloh	Crataegus sp.	krušina olšová	Frangula alnus
hloh	Crataegus sp.	křídlatka	Reynoutria sp.
jabloň lesní	Malus sylvestris	pámelník bílý	Symphoricarpos albus
jasan ztepilý	Fraxinus excelsior	růže šípková	Rosa canina
javor klen	Acer pseudoplatanus	svida bílá	Cornus alba
javor mlč	Acer platanoides	trnka obecná	Prunus spinosa
jilm	Ulmus sp.	trnka obecná	Prunus spinosa
lípa srdčitá	Tilia cordata	vrba	Salix sp.
líška obecná	Corylus avellana		
olše lepkavá	Alnus glutinosa		
orech královský	Juglans regia		
slivoň	Prunus sp.		
smrk ztepilý	Picea abies		
švestka domácí	Prunus domestica		

¹ Žádost o povolení o kácení a oznámení o kácení dřevin rostoucích mimo les dle vyhlášky č.395/1992Sb.musí obsahovat:

-jméno a adresu žadatele

-doložení vlastnického či nájemního vztahu žadatele k pozemkům a dřevinám rostoucím mimo les

-specifikaci dřevin rostoucích mimo les, které mají být káceny, zejména jejich druh, počet, velikost plochy keřů včetně situačního zákresu

-udání obvodu kmene stromu ve výšce 130cm nad zemí

-zdůvodnění žádosti

STROMY		KEŘE	
český název	latinský název	český název	latinský název
topol černý	Populus nigra		
topol osika	Populus tremula		
trnovník akát	Robinia pseudoacacia		
třešeň ptačí	Prunus avium		
vrba	Salix sp.		

V úseku stavby Nová Ves u Českých Budějovic – České Budějovice bude nutné odstranit keřovitou vegetaci a mladé nálety dřevin, doprovázející trať. Na několika místech budou odstraněny vzrostlé stromy. Pokud to bude možné budou vybrané dřeviny pouze ořezány, viz soupis kácené zeleně v tab.č. 3, 4, 5 v závěru technické zprávy. Dále bude potřeba smýtit několik vzrostlých stromů, převážně akátů, v místě nového silničního nadjezdu a souběžně situované lávky pro pěší v km 211,522. Soupis kácené zeleně je uveden v tab.č.3 až 5 v závěru technické zprávy.

Obr.1: Stávající silniční nadjezd v km 211,522.

Obr.2: Pohled z nadjezdu proti směru staničení.

Na několika lokalitách podél trati byl zaznamenán výskyt invazivního druhu - křídlatky (*Reynoutria sp.*). Jedná se o nepůvodní, snadno se šířící druh, který vyžaduje zvláštní opatření při práci jak s rostlinou, tak se zeminou. Pro její likvidaci se doporučuje kombinace mechanické likvidace a následného postřiku listovým herbicidem na bázi glyfosfátu (Roundup – 7 až 10 l/ha ve 300-400 l vody).

Obr.3: Křídlatka japonská (*Reynoutria japonica*)

6 Závěr

Celkem bude odstraněno 16 722m² keřů a náletů o průměru kmene do 10cm a 119 stromů. Z toho 5 stromů bude pouze ořezáno.